

21

ΑΣΙΟΤΙΜΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

κ. ΖΙΓΓΑΝΗ

Ε Ν Τ Α Υ Θ Α

Κύριε 'Υπουργέ,

'Επειδή παρακολουθώ τόν δίκαιον αγώνα σας, εις τό ζήτημα τών βιομηχανικών πιστώσεων και τās προσπαθείας σας διά τήν δικαιολογήν μένιν υποτίμησιν τών τιμών τών βιομηχανικών προϊόντων, επιτρέφατέ μου, Κύριε 'Υπουργέ, ως εκ τής θέσεώς μου ως είδικού από 25τίας, νά σας πληροφορήσω τά ακόλουθα:

'Από τοῦ ἔτους 1931 οἱ βιομηχανίες βάμβακος και μαλλίνων υποστηρίχθησαν δασμολογικῶς, εις μεγάλον βαθμόν προστασίας, ὑφ' ὄψιν τῶν τότε κυβερνήσεων και με τήν κρατικῆν ταύτην προστασίαν, κατόρθωσαν νά ἀναπτυχθοῦν εις σοβαροῦς ὀργανισμούς και νά δημιουργήσουν τεράστιας περιουσίας.-

"Ερχεται κατόπιν ἡ κατοχή και τοῦς δίδει τό νέον πλεονέκτημα τής ἐξωπλήσεως τεραστίων ἀναείων και ὀφελῶν, με τήν ἀξίαν τῶν ἐνός τεμαχίου κάρπος και οὕτω ἐδημιούργησαν νέας προσθέτους περιουσίας.-

'Ἦλθε κατόπιν ἡ πενταετία 1946-51 ὅπου λόγῳ τής γενικῆς γύμνιας και τής μεγάλης ζητήσεως και τῶν ἀνεξελέγτων τιμών πωλήσεως, ἐθασαύρισαν κυριολεκτικῶς, βοηθοῦντος και πάλιν τοῦ κράτους, με τās χρηματοδοτήσεις του με ἐλάχιστον τόκον, και ἄλλοι μέν ἠγόρασαν βαπόρια, ἄλλοι ἔκτισαν μέγαρα, ἄλλοι ἐδιπλασίασαν τās ἐγκαταστάσεις των, και τέλος οἱ πλέον ἀπάτριδες ἐξήγαγον τά τεράστια κέρθη των εις τό ἐξωτερικόν.-

Και ἤλθε τέλος, ὕστερα από 20 ὀλόκληρα χρόνια εὐμερίας και ἀποθησαυρισμοῦ, ὅπου από ἄσημοι και ἀγνωστοί, ἔγιναν μεγάλοι και ὀικονομικῶς παντοδύναμοι, ἤλθε ἐπαναλαμβάνων τό 1952, ὅπου γιά πρώτη φορά μία κρίσις ἐπαρουσιάσθη εις τόν κλάδον τῶν κυρίων αὐτῶν, και μία ὑποκατανάλωσις τῶν προϊόντων των, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει εις ὅλην τήν Εὐρώπην. Και ἐφρίξαν οἱ κῆρυοι αὐτοί, οἱ συνθησιμένοι νά θησαυρίζουν ἀεαρκῶς μή δυνατόμεγοι νά ἐνοηθοῦν πῶς εἶνε δυνατόν νά παῖσουν νά θησαυρίζουν, και πῶς εἶνε δυνατόν ἐνδεχομένως και νά χάσουν. 'Επίστεψαν ὅτι βιομηχανία θά πῆ μόνον κέρθη διαρκῆ και οὐχί κέρθη και Ζημία, ως παγκοσμίως συμβαίνει. Διότι αἱ ἑλληνικαί βιομηχανίαε συνθησιμέναι εις τήν προστασίαν τοῦ κράτους (δασμολογική-χρηματοδοτήσεις-βάμβακος ΟΥΝΡΑ-ΕΜΕΑ), ὅν μποροῦν νά ἐνοηθοῦν ὅτι ὑπάρχουν και περιπέτειες ζημιῶν εις τās βιομηχανίαε και ὅν νοοῦνται μόνον ληστροικῆ κέρθη, ὅσα ἀπεκόμισαν κατά τήν πενταετίαν 1946-51. 'Ἦλθε ὁ καιρός και γι' αὐτοῦς τοῦς αἰωνίως προνομιοῦχοι, νά δοκιμάσουν ἐπί τέλους τās ἰσχνές ἀγγελάδες, ὕστερα από τά ἑλιγγιῶδη ποσά ποῦ ἐκέρρισαν τά τελευταία 20 χρόνια.-

Εἶνε ἡ μόνη τάξις ποῦ εὐνοήθη από ὅλας τās καταστάσεις ἡ μόνη ποῦ πάντοτε κατόρθωσε νά ἐπιβῆλῃ τās θελήσεις της, ἡ μόνη ποῦ συνεκέντρωσε ἀναλογικῶς τόν πλοῦτον τής 'Ελλάδος εις τά χέρια της.-

Γι' αὐτό, συνεχίσατε κ. 'Υπουργέ, τόν αγώνα τής υποτιμήσεως τῶν τιμών, παρά πᾶσαν ἀντίδρασιν τῶν ἀπατριῶν αὐτῶν, γιά νά ἐνοηθοῦν οἱ κ.κ. αὐτοί, ὅτι ἡ 'Ελλάδα δέν εἶνε τοιφλίκε τους. Και ἀντί νά ἐπιβιάζουν τό κράτος ζητοῦντες διαρκῶς χρηματοδοτήσεις, ἄς ἐπαναπατρίσου τά τεράστια κεφάλαια ποῦ ἐφυγάδευσαν εις τό ἐξωτερικόν και τά ὅποια ἀπέκτησαν εις τόν τόπον αὐτόν. Καιρός πλέον νά δεξοῦν και ὀλίγην φιλοπατρίαν, ἔστω και ἀναγκαστικῆν....

Διατελῶ μετὰ κλειστής τιμῆς,
Γερὰς. Π. Παπιδόης
Π' Σεπτεμβρίου 113

